

[Aksel Larsen.]

Nu er jeg ikke så sagkyndig på de spørgsmål, at jeg kan udtale mig med sikkerhed om, hvorvidt loven af 1958 og navnlig lovens administration har været gavnlige, hvad angår den eksport, der diskuteres mest for tiden, nemlig eksporten af avlsvæg. Jeg er meget interesseret i at få oplysning om, hvordan det er gået med denne eksport. Så vidt jeg er underrettet — men jeg kan være forkert underrettet — blev der i året 1958 eksporteret 20 000 stykker avlskreaturer — og i 1958 fik vi som sagt denne bemyndigelseslov — medens der i 1959 blev eksporteret 10 000 stykker avlskreaturer, altså kun det halve. Jeg vil ingeniunde påstå, at nedgangen skyldes loven eller dens administration, for det ved jeg ikke noget som helst om. Jeg vil blot påpege, at der er sket et sådant fald i eksporten af avlsvæg. Jeg henstiller, at den højtærede minister giver tinget en udførlig redegørelse for, hvordan det ligger med denne eksport gennem de sidste år, at vi får de nøjagtige tal, også måned for måned, med oplysning om, hvortil der er eksporteret. Jeg tror også, at det ville have interesse at få at vide, hvem der har stået for eksporten i hvert enkelt tilfælde, og hvordan vilkårene har været: hvad er kreaturerne solgt til, hvordan har betalingsforholdene været, og er betalingen taget hjem?

Hvad angår den akutte situation, som synes at foranledige dette lovforslag, så mener jeg at vide én ting, nemlig at avlsdyreksporten praktisk talt er gået i stå. Jeg har set, at der i januar 1959 blev eksporteret 1 271 stykker avlsdyrkreaturer, og jeg mener at vide, at i januar 1960 er der eksporteret 69. Det er et ganske betydeligt fald, og jeg synes, det kunne være af interesse at få at vide, om det er gået ligesådan i februar, og om der er chancer for, at det vil gå ligesådan i marts.

Man diskuterer i høj grad såvel i pressen som på møder; ja, også her under debatten, eksporten af avlsvæg til Jugoslavien. Så vidt jeg har forstået, ligger det ganske enkelt sådan, at Jugoslavien har købt en mængde avlsvæg i Danmark og er villig til også fortsat at købe. Efter ministerens oplysninger skulle det dreje sig om for

10 mill. kr. i indeværende kalenderår, men i hvert fald siden november 1959 er der ikke gået én eneste ko til Jugoslavien. Jeg kunne godt lide at få nærmere oplysning om, hvorfor det skal gå sådan, hvad der er årsagen til det, om det er resultatet af ministerielle indgreb, og hvordan man i så fald vil forklare og forsvare disse ministerielle indgreb. Det er mig sådan set fuldstændig ligegyldigt, hvem der står for eksporten. Det, der interesserer mig, er, at her er der åbenbart en kunde, der ønsker at købe og er villig til at betale med fri valuta. Vi har jo kreaturerne; hvorfor må de så ikke komme ud af landet, og hvorfor må vi ikke indtjene denne valuta? Jeg mener, at vi bør have en redegørelse fra den højtærede minister om alt dette, og denne redegørelse kunne efter min stiltfærdige mening praktisk være givet i forbindelse med ministerens fremsættelse af lovforslaget. Jeg beklager, at dette ikke er sket, og jeg håber, at vi, inden dette lovforslag er færdigt fra folketinget, har fået en sådan udførlig redegørelse fra den højtærede minister.

Der er sagt en mængde — jeg tror, det var af den ærede konservative ordfører — om, at vi må have disse og mange flere oplysninger under udvalgsforhandlingerne. Jeg tillader mig at gøre indsigelse. Hvorfor skal dette være en sag, der kun skal forhandles bag et udvalgs lukkede døre, og hvorfor skal kun udvalget have oplysningerne? Vi har desværre så mange sørgelige erfaringer med hensyn til, at de oplysninger, som udvalgene får, ikke kommer frem til tinget. Jeg har ikke noget imod, hvis man foretrækker at gå den vej, at ministeren giver udvalget den ønskede, meget udførlige redegørelse, men så vil jeg blot bede om, at udvalget tager den med i betænkningen som bilag, så vi andre i hvert fald — og også offentligheden — kan blive bekendt med den.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at principielt glæder det mig naturligvis, at de partier, der til daglig råber højest op om, at de er liberalister, og at de kun tror på en eneste ting, nemlig kræfternes frie spil, enten kan være medforslagsstillere til et sådant lovforslag eller kan give det en mere eller mindre velvillig anbefaling her i tinget. Samtidig vil jeg dog sige, at de taler, der